

[Ove Hansen.]

blive til gunst for kommunerne, men nu har vi altså i dag et forslag, hvorved man atter vil reducere og begrænse vejrefusionerne til kommunerne.

Ministeren foreslår, at i regnskabsåret 1971-72 kan den refusionsberettigede udgift højst anerkendes med et beløb, der svarer til gennemsnittet af vejrefusionerne i årene fra 1966 til 1969 plus et tillæg på 15 pct., altså igen en begrænsning af vejrefusionernes højde. Jeg vil gerne spørge ministeren, om dette her, som jeg går ud fra er et led i regeringens spareplaner, skal tages til indtægt som en del af de besparelser, man har fortalt os var afgjort i foråret, eller om det er et led i de besparelser, man nu for nylig har bebudet forslaget om. Desuden: hvor meget andrager besparelsen fra statens side? Det står der ikke noget om i lovforslaget. Jeg er klar over, det er et skøn, men det havde været rart, om der var angivet nogle tal. Der står kun, at den samlede udgift i refusion fra statens side vil andrage ca. 500 mill. kr.

Det ville også være rart, nu da vi hører en hel del om regeringens spareplaner, at vide, om der på andre områder vil ske ændringer i refusioner til kommunerne, hvilke områder det eventuelt vil dreje sig om, og hvor meget.

Det er klart, at det at spare er en god og prisværdig ting, som vi vel alle kan være tilfredse med, hvis man er i stand til at spare. Men det kan være generende, hvis det går ud over områder, som vi anser for særlig betydningsfulde, eller hvis der kun er tale om udskydelser, som det ofte er, fremfor besparelser, eller endelig hvis man overfører udgifterne til andre. Jeg har opfattelsen af, at mange af de besparelser i refusioner, som regeringen nu arbejder med, vil betyde, at skatteyderne i kommunerne kommer til at bære noget mere, og det beklager jeg meget stærkt, fordi beskatningsformen afviger betydeligt fra den, man har for statsskatternes vedkommende. For kommunerne er det jo proportional beskatning, man anvender, og det vil sige, at beskatningsprocenten er den samme for alle. Det virker altså særlig hårdt på mindre og jævne indtægter. Det finder jeg meget uheldigt.

Jeg beklager også, at man først kommer med lovforslaget nu. Loven skal virke for regnskabsåret 1971-72, et regnskabsår, som

kommunerne har lagt budget for. De skulle lægge budgettet inden udgangen af september i år, og det har de gjort. Men så kommer der altså her et lovforslag, der griber ind i kommunernes dispositioner, efter at de har vedtaget budgetterne. Det finder jeg urimeligt.

Sådan en nedskæring kan naturligvis genere forskelligt i kommunerne. Jeg har fået en henvendelse fra Skørping kommune i Nordjyllands amt, som viser, at de vil få en mindre vejrefusion på 561.000 kr. i 1971-72. Jeg kunne nævne en del andre kommuner. Jeg kunne også nævne udviklingskommuner, hvor det, netop fordi man med hensyn til refusionen går tilbage til 1966, vil være særlig generende, fordi deres vejjudgifter i kraft af udviklingen er vokset stærkt år for år. Lad mig nævne en kommune her i Københavnseggen som Torslunde-Ishøj, som er i stærk udvikling; dér andrager vejjudgifterne i indeværende år 754 kr. pr. indbygger. I en kommune, der er ved at være udbygget og derfor mere stillestående, Hvidovre kommune, udgør de kun 128 kr. pr. indbygger.

Ministeren fortæller i bemærkningerne til lovforslaget, at hensigten bl. a. er at tilskynde kommunerne til tilbageholdenhed. Det er rigtigt nok. Hvis der er områder i kommunerne, hvor der kan holdes tilbage, bør man naturligvis gøre det i denne tid, hvor landets økonomi er meget, meget alvorlig. Men jeg har ikke opfattelsen af, at vejarbejder ligefrem er et område, hvor man bruger for mange penge. Jeg synes ikke, man kan sige, vejene er for gode. Mange steder kan man kritisere, at de er for dårlige. Vi er også bange for, at det måske kan genere beskæftigelsen, hvis man begrænser udgifterne til vejene i nogen grad.

Vi er naturligvis i mit parti villige til at se på forslaget i et udvalg, men jeg vil gerne tilføje, at vi nærer meget store betænkeligheder ved lovforslaget, og man må ikke på forhånd regne med socialdemokratiets tilslutning til dets gennemførelse.

Poul Schlüter: Dette lovforslag er en gang fra forrige folketingsår, og jeg vil gerne begynde med at sige, at jeg syntes, det var rigtigt af ministeren at fremsætte forslaget i forrige samling, selv om det var klart, at vi ikke dengang kunne nå at gen-